ПОСЛЕ СПОМЕНИКА –МУЗЕЈ ВЕЛИКАНУ?!

Да ли ће великан српске и светске науке 60 годна после смрти добити музеј? Удружење Милутин Миланковић је код надлежних државних органа покренуло иницијативу за оснивање музеја Милутина Миланковића.

Прошла је пуна деценија од оснивања Удружења Милутин Миланковић. За то време Удружење је успело да Милутина Миланковића врати српском народу и овог великог научника учини препознатљивим новим генерацијама које живе и раде у Србији и расејању. Бројне су акције које су реализоване у протеклом периоду. Објављено је стотине чланака у практично свим новинама и магазинима на српском језику, прикупљена је и дигитализована архивска грађа о нашем научнику, бројне школе, школски системи, улице и булевари добили су име по Милнаковићу широм Србије и Републике Српске.

Штампано је и објављено двадесетак књига и публикација. Снимљено је десет играно-документарних филмова различите дужине трајања и намене. Изложба „Милутин Миланковић-живот и дело“ приказана је у многим местима Србије, Републике Српске и Црне Горе.

На иницијативу Удружења, Београд је добио Булевар Милутина Миланковића, а круна је постављање споменика у Парку Милутин Миланковић, тик уз родоначелника последње српске династије Вожда Карађорђа, Народну библиотеку и Храм Светог Саве.

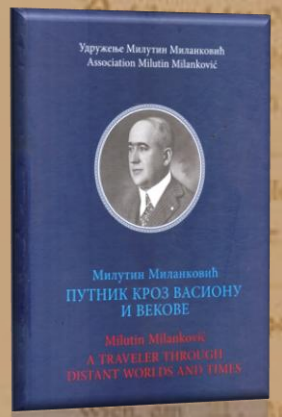

За разлику од других српских великана (Тесла, Пупин, Вук, Доситеј, Цвијић, Андрић.....) у Србији нема музеја, задужбине нити спомен-собе посвећене Милутину Миланковићу. Трагови његовог научног опуса, као и подаци о самој његовој личности, још увек се налазе у архивима, музејима и библиотекама у местима у којима је живео и радио (Даљ, Осијек, Беч, Београд, Будимпешта), и у другим местима, првенствено на територији Аустрије и Немачке (Грац, Хамбург, Фрајбург, Хале, Лајпциг, Минхен), као и код приватних лица.

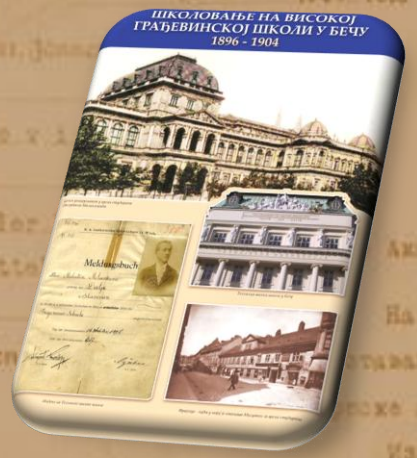

Материјали су необрађени, у изворној форми, често и оштећени и тешко доступни корисницима. Обзиром да његово научно дело све више добија на вредности и актуелности, постоји потреба да се његова богата заоставштина прикупи на једном месту, сачува, и као музејска поставка, учини доступном свим заинтересованим лицима и институцијама, не само као културно или научно наслеђе значајно за нашу заједницу, већ и за светску баштну.

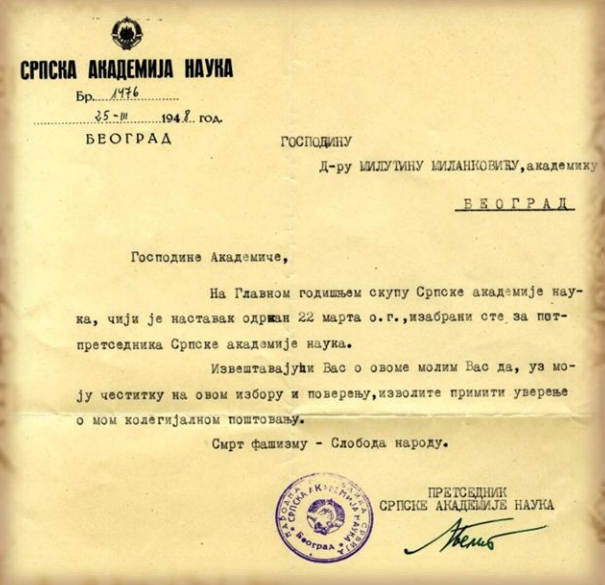

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА

Бр. 1476

25-III 1948 год.

БЕОГРАД

ГОСПОДИНУ

Д-ру МИЛУТИНУ МИЛАНКОВИЋУ, академику

БЕОГРАД

Господине Академиче,

На Главном годишњем скупу Српске академије наука, чији је наставак одржан 22 марта о.г., изабрани сте за потпретседника Српске академије наука.

Извештавајући Вас о овоме молим Вас да, уз моју честитку на овом избору и поверењу, изволите примити уверење о мом колегијалном поштовању.

Смрт фашизму - Слобода народу.

ПРЕТСЕДНИК СРПСКЕ АКАДЕМИЈЕ НАУКА

Удружење Милутин Миланковић је код надлежних државних органа покренуло иницијативу за оснивање музеја Милутина Миланковића. Оснивање музеја је изузетно сложен процес који захтева обављање великиког броја административних, стручних и специјалистичких послова, као и испуњење законом предвиђених услови (оснивач, просторије, стручни кадар, статус, поседовање довољног броја музејских експоната и др), због чега се Удружење обратило за помоћ и подршку институцијама из области науке, просвете и културе које су директно, или индиректно повезане с делатностима којима се бавио Миланковић. Иницијатива је изузетно добро прихваћена.

Највећи број институција је највио помоћ и подршку оснивању музеја знаменитом српском научнику. Посебно је значајна подршка стручних институција (музеја и архива).

Удружење је у претходном периоду континуирано прикупљало све оно што би могао да буде садржај будућег Музеја, и у том смислу већ је сабрало бројна документа која се обрађују и дигитализују и прикупило значајан број музејских предмета.

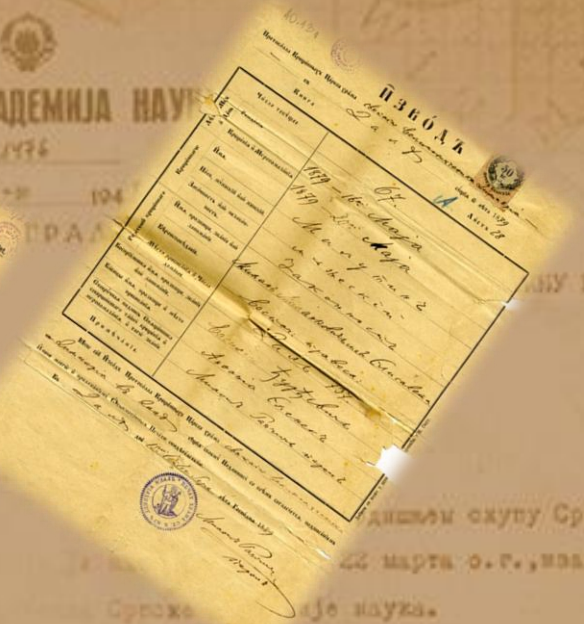

До сада је прикупљено и дигитализовано преко 1.500 различитих докумената, и преко 100 других артефаката о животу и раду Милутина Миланковића (оригинали старих издања књига од којих највећи број спада у веома ретке и тешко доступне јавности, научна документа, личне ствари, фотографије, преписка са познатим светским научницима и др.). што ће бити ембрион будућег Музеја.

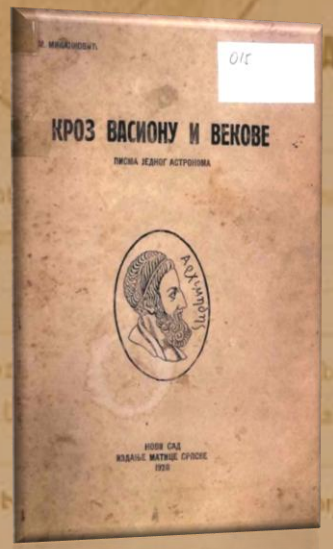

Међутим, то представља само мали део Миланковићеве баштине која се процењује на неколико хиљада архивских докумената и других музејских експоната, па је неопходно наставити са сталним прикупљањем нове грађе.

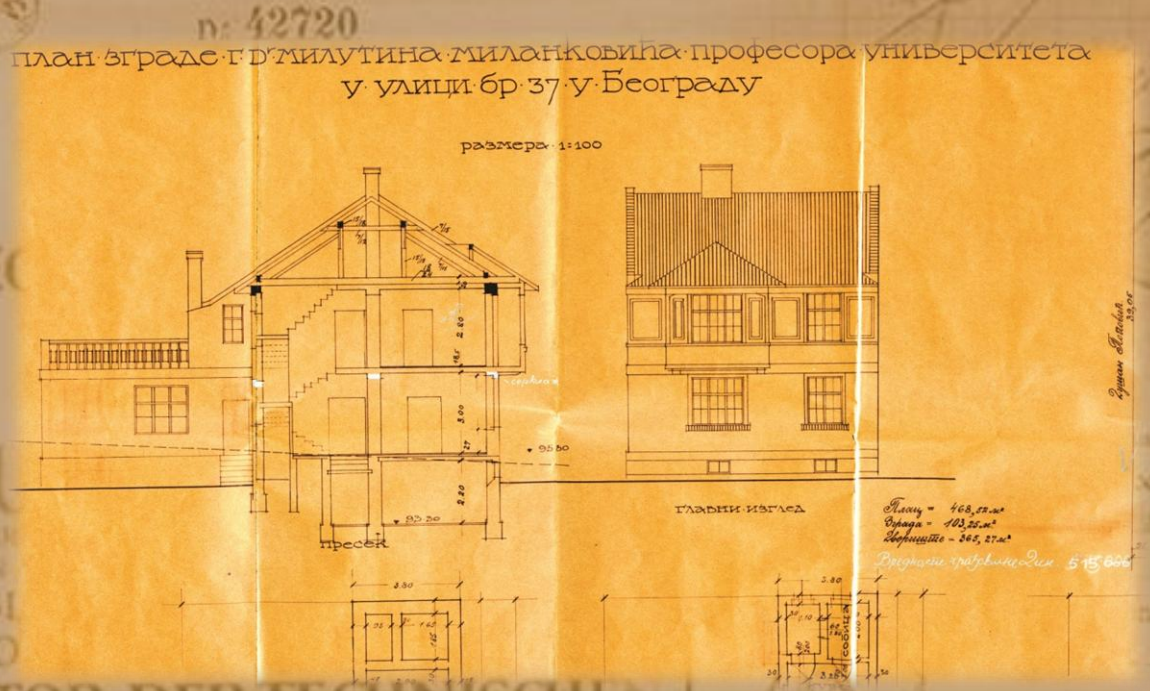

Милутин са супругом Христиним, 1955.

Због тога се обраћамо свим члановима и пријатељима Удружења, поштоваоцима дела Миланковића и читавој српској јавности који поседују документа или друге музејске вредности да нам се придруже у овој племенитој акцији да Миланковић, а још више његова велика дела, добију заслужено признање и трајно место на коме нови нараштаји могу да се упознају са достигнућима нашег народа и одакле могу да црпе инспирацију за нове подухвате.

Отварање музеја је прилика за српски народ да се потпуно одужи свом великану и да се улога и дело Милутина Миланковића постави на место које му припада у светској и српској научној заједници.

Да ли ће се, и када, ова иницијатива реализовати зависи првенственом од ставова надлежних државних органа, Министарства културе и информисања и Града Београда - Секретаријата за културу.